

Tranzicija prema klimatskoj neutralnosti

NUKLEARNE ELEKTRANE MOGU POMOĆI

Mijo Zglavnik
dipl. ing.

Neosporna je činjenica da je u svijetu sve veća potreba za električnom energijom koja će se, prema predviđanjima Međunarodne agencije za energiju (IEA), do 2050. godine udvostručiti. Proizvodni kapaciteti pojedinih zemalja su različiti, ovisno o tehničkoj razvijenosti i financijskim mogućnostima, zemljopisnom položaju, konfiguraciji terena i rudnim bogatstvima. Fosilna goriva kao prevladavajući energent nisu jednoliko raspoređena po svijetu, a i njihove zalihe nisu neograničene. Zadnjih desetljeća širi se i svijest o potrebi zaštite okoliša od onečišćenja pri čemu su osobito istaknute termoelektrane na ugljen. Europska unija vidi rješenje u obnovljivim izvorima, u prvom redu Sunčevoj i energiji vjetra te hidroenergiji.

Predsjednici vlada Češke, Mađarske, Poljske, Rumunjske, Slovačke, Slovenije i predsjednik Francuske uputili su 19. ožujka ove godine zajedničko pismo Ursuli von der Leyen, Fransu Timmermansu i ostalim članicima Europske unije. U njemu oni izražavaju čvrstu podršku naporima EU-a na putu prema klimatskoj neutralnosti do 2050. i smanjenju emisije stakleničkih plinova najmanje 55 % do 2030. godine, ali i zabrinutost da ti ciljevi ne uzimaju u obzir specifičnosti

pojedinih zemalja i korištenje svih tehnika koje doprinose klimatskoj neutralnosti. Tu se u prvom redu misli na nuklearnu energiju čiji razvoj je EU obavezan promicati u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju. Svaka članica EU-a je, prema tome, uz međusobno uvažavanje, slobodna razvijati nuklearnu energetiku ili odustati od nje, bez obzira na izbor ostalih članica, premda je razvoj nuklearne energije sporan u više članica, navodi se u tom

**CIJELI ČLANAK
PROČITAJTE U TISKANOM
IZDANJU ČASOPISA**